

zet van dit artikel bepalen wij ons tot de gebeurtenissen in China en het Verre Oosten. In de plannen van een West-Europese Unie is, zowel door de landen die daar aan deelnemen, als door de V.S. van Amerika, aan het internationale handelsverkeer aandacht besteed. Het handelsverkeer tussen Europa en Amerika is bijna eenzijdig, in die zin, dat Amerika naar Europa exporteert en het laatste dus moet betalen, maar waartoe het praktisch niet bij machte is. Amerika zou aan de landen van het Verre Oosten dollarcredieten kunnen verstrekken, voor bevrediging van de behoeften, maar vooral ook voor nieuwe investeringen in het industrialisatieproces. Aldus zou Oost-Azië zowel in Europa als in Amerika kunnen kopen. En door dit handelsverkeer tussen het Verre Oosten en Europa zou het laatste zich dollars verschaffen, waarmee het handelsverkeer met Amerika zou kunnen worden verreffende. Op deze wijze zou 't internationale verkeer in een driehoeksverhouding kunnen worden verbeterd. West-Europa zou tot nieuwe ontwikkeling worden gebracht. Wanneer dit plan gedeeltelijk zou slagen zou ook West-Duitsland bijdragen tot de nieuwe machtsvorming van West-Europa en daarmee stevig zijn verbonden, zoals daar boven uit West-Europa verbonden zou zijn met de gehele anti-Russische wereld; onder hegomonie (oppergezag) van de V.S. van Amerika.

Deze driehoeksverhouding is dus de band die deze gehele constellatie verbindt. Het is duidelijk dat het probleem Duitsland dus direct vast zit aan de ontwikkeling in het Verre Oosten.

Het verre Oosten is echter in beweging gekomen. De nationale bevrijdingsstrijd wordt overspoeld door de sociale strijd, de strijd tegen iedere uitbuiting. Dat is geen Russisch maakwerk. Het is het maatschappelijk verzet der honderden miljoenen zowel tegen feodale als modern-kapitalistische uitbuiting, die bovendien sedert jaar en dag hand in hand zijn gegaan, sinds het kapitalisme zijn werk van expansie over de gehele aarde aanving. Vooral in China vindt echter de Russische propaganda uit ter aard een gunstig, onthaal, wat nog niet wil zeggen, dat Rusland in staat zou zijn deze massabeweging in zijn politieke banen te leiden. Het Westen heeft zich thans los gemaakt van het régime van de Kwomintang in China, dat kennelijk ten ondergang is gedoemd. De vraag hoe het nieuwe China worden zal, welke invloed het zal hebben op de ontwikkeling in het gehele Verre Oosten, of het uiteen zal vallen in verschillende en van verschillende imperialistische machten afhankelijk landen, dit alles beheerst nu de internationale politiek der imperialistische machten. West-Europa met inbegrip van Duitsland zijn daarvan afhankelijk. Met China, met het Verre Oosten, is voor een belangrijk deel het lot bepaald van de West-Europese Unie. In wezen liggen hier de oorzaken van de wijzigingen in de internationale politiek. Er is bij de machthebbers geen sprake van meer be-

Zomerkamp „De Vrije Gemeenschap”

Wij zijn nu in staat het voorlopig program van dit zomerkamp bekend te maken. Het program is echter niet definitief en veranderingen zijn mogelijk. De kampraad heeft het terrein bezocht en kan mededelen dat het in een der prachtigste streken van de Veluwe ligt. Ongekend natuurschoon omringt het, op zichzelf ook reeds prachtig, kampterrein. Het kamphuis, waarin de bijeenkomsten gehouden worden als het weer niet toelaat in open lucht bijeen te komen, ligt op een uitgestrekt terrein waarop honderden mensen zich kunnen bewegen zonder ook maar de minste last van elkaar te hebben. Een afzetting is nergens en het terrein loopt ongemerkt over in de bossen. Wat het natuurschoon betreft hadden we het nergens beter kunnen treffen. Ook de inrichting van het kamphuis is zeer aangenaam. Er zijn twee ruime slaapzalen, die elk 30 personen herbergen kunnen. Daarbij hebben we de beschikking over 6 bungalows, elk voor 4 personen. Al met al een ideaal terrein om uw vakantie door te brengen. Het is duidelijk dat het van groot belang is dat men zich zo spoedig mogelijk opgeeft als deelnemer. Dit is noodzakelijk voor de organisatie van het vele werk.

1. De deelnemerskosten bedragen per persoon f 22.50, kinderen tot en met 10 jaar half geld.

grip voor elkaars standpunt. Er is geen sprake van, dat de slechte oorlogszuchtigen zich bekeren tot goede vredeskrachten, al zullen mogelijk de apostelen daarvoor niet ontbreken.

Bij alle somberheid die zich van vele arbeiders in Europa meester heeft gemaakt, na al hetgeen zij duldden en ondergingen is het nuttig dat zij zich bewust worden van het feit, dat zij bondgenoten hebben in die honderden miljoenen die daar in China en het verdere Oosten van

Deelnemers met een eigen tent betalen f 20.— Maandelijks, te beginnen met het eind van Maart, moet drie gulden vooruit worden betaald. Voor bovengenoemde kinderen f 1.50.

- Om de prijs van hen, die niet bij machte zijn het volle bedrag te voldoen, iets te kunnen verminderen, wordt een Gemeenschapspot opgericht. Laat niemand die daarvoor iets extra kan afdragen, dit verzuimen.
- In de deelnemersprijs is alles begrepen. Dus „verblijf met volledig pensioen”. Lijkt de prijs wat stijf, ze is het dus niet. Overweegt U daarbij, dat U op Uw normale huishoudelijke uitgaven die week ook bespaart.
- Het aantal deelnemers is alleen beperkt voor hen die moeten worden ondergebracht in het kamphuis, de bungalows en de bij het kamp behorende tenten. Voor deelnemers, die een eigen tent meebrengen, is dus geen beperking wat betreft het aantal deelnemers. Maar, de verzorging van allen eist, dat wij toch sn weten, wie en hoeveel deelnemers er komen. Verzendt dus spoedig Uw opgave; indien mogelijk op het vastgestelde formulier; indien U daarover niet beschikt op een afzonderlijk

Azië de strijd voeren tegen hun uitbuiters. Dat dezen zich zonder meer zullen laten inschakelen in de staatskapitalistische politiek van Rusland is niet te aanvaarden. Zij komen in beweging op grond van eigen maatschappelijke verhoudingen en strijden voor eigen doeleinden en die doeleinden zijn, als de onze, gericht tegen uitbuiting en onderdrukking. In die zij zijn zij onze bondgenoten. En wanneer wij dit bedenken, geeft ons dat nieuwe moed om ook zelf verder te gaan.

briefje, dat alle nodige gegevens bevat. Zie daarvoor hieronder.

- Alle deelnemers krijgen een geheel gereedgemaakte strozak in gebruik. Alleen in de slaapzaal van het kamphuis en in de bungalows liggen die zakken op spiraalbedden. Deze bedden komen in de eerste plaats ter beschikking van degenen, die „op wat rijpere leeftijd” zijn en van hen die deze „tegenwoordigheid” om andere redenen behoeven. De bungalows zijn in de eerste plaats voor deelnemers met kinderen, wier gezin bijeen kan blijven. Doet voor alle deelnemers, dus ook voor de kinderen, een afzonderlijke opgave. Indien U ondergebracht wilt worden bij een ander, vult dat dan ook in. Bovendien geboortedatum invullen. Het program zal, in grote trekken, als volgt zijn:

Zaterdag: Kennismaking en vrij program.
Zondagochtend: Opening. Optreden van de jeugd.
middag: Gemeenschappelijke wandeling.
avond: Culturele ontspanning.
Maandagochtend: Vrije morgen.
middag: Korte inleidingen van de kameraden van verschillende org., die zullen vertellen waarom zij lid zijn van een bepaalde organisatie en wat het kenmerkende is van die organisatie.
avond: Voortzetting der discussie en/of wandelen.

Dinsdagochtend: Inleiding: De arbeidersklasse in de wereld van nu.
middag: Discussie.
avond: Vrij programma.

Woensdagochtend: Vrije morgen.
middag: Gemeenschap jeugd en ouderen.
avond: Culturele ontspanning. Kampvuur.
Donderdagochtend: Inleiding door een jong kamerad over: Zelfstandige jeugd.
middag: Discussie.
avond: Propagandistisch cultureel program, ook toegankelijk voor bewoners en vakantiegeers uit de omtrek.

Vrijdagochtend: Wandelen.
middag: Inleiding van een jeugdkamerad.
avond: Culturele ontspanning. Sluiting van de kampweek.

U ziet, de kampraad zit niet stil. Er zijn nog allerlei wijzigingen mogelijk en aanmerkingen en

Communistenbond SPARTACUS

Kameraadschapsavond

op ZATERDAG 21 MEI a.s.
's avonds 8 uur

in GEBOUW „DE AREND”
Planciusstraat, Amsterdam

Muziek - Samenzang
Declamatie - Spreker

Toneelgroep „De Rode Amateur”
met „BEGRAAF DE DODEN”

TOEGANG GRATIS

voorstellen zullen alle aandacht hebben. Verder ligt het in de bedoeling van de kampraad om in plaatsen waar meerdere deelnemers wonen, een plaatselijke commissie te vormen die de propaganda voor deelneming en andere zaken met deelnemers bespreekt. Deze plaatselijke commissies kunnen belangrijk werk verrichten, als zij de zaken goed aanpakken. Zo vlug mogelijk zal de kampraad aan de commissies propagandamateriaal toezenden.

Bij aanmelding moet verder naam, voornaam, adres, geboortedatum en jaar, man, vrouw, meisje, jongen worden opgegeven. Verder, of men gebruik wil maken van de slaapzalen, slaaptenten of bungalows, of dat men met eigen tent komt. (de ruimte hiervoor is onbeperkt aanwezig). Kameraden, vrienden. Deze kampweek moet sla-

gen. Omgeving en program maken het mogelijk dat de vacantiweek iets bijzonders wordt. Doet uw best om ons met de organisatie te helpen, en dat kunt u door zo veel en zo goed mogelijk propaganda te maken voor deelname.

Ons socialistisch zomerkamp „De Vrije Gemeenschap” moet een daverend succes worden. Correspondentie-adres voor inlichtingen en opgaven voor deelname: J. Meulenkamp, Blasiusstraat 30, Amsterdam-Oost.

Wat is Socialisme?

„De bevrijding der arbeiders moet het werk der arbeiders zelfe zijn.”

Het is zeker, dat deze woorden van Marx nog niets van hun waarde hebben verloren. Eerder winnen deze woorden nog aan duidelijkheid, want steeds meer blijkt, dat de verschillende partijen, die steeds beloofd hebben, de arbeiders naar het socialisme te zullen voeren, tot niets anders in staat waren, dan de arbeiders een nieuw slavenjuk op de schouders te leggen, zoals in Rusland, of zich ongeschikt te maken aan de belangen van de heersende klasse, zoals de verschillende soc. dem. partijen. Ondanks al hun grote woorden over socialisme, zijn ze een rem voor de werkelijke bevrijdingsstrijd van de arbeiders. Immers, hun streven is er niet op gericht om de macht van de arbeidersklasse te vestigen, doch om als partijen macht uit te oefenen over de arbeidersklasse. De belangen van de arbeiders moeten altijd ondergeschikt worden gemaakt aan de belangen van de partij. Dat ze bij dat streven niet terug deinzien om van terreur gebruik te maken, heeft de geschiedenis meermalen bewezen. Zo heeft de boljewistische partij na de revolutie in Rusland door middel van terreur haar macht gevestigd in de Oekraïne. Niet omdat de bevolking daar zo contra-revolutionair was, zoals ze zo graag laat uitkomen, doch omdat ze een andere opvatting had over het socialisme dan de partij. Na de eerste wereldoorlog waren het de sociaal-democraten, die de revolutionaire beweging in Duitsland de nekslag toebrachten. Karl Liebknecht en Rosa Luxemburg werden het slachtoffer van hun ophitsing. En in de Spaanse burgeroorlog waren het weer de Stalinisten, die in Catalonië en vooral in Barcelona de strijdende arbeiders in de rug aanvielen om ook daar de macht van de partij te vestigen. Ook daar werd de antifascistische strijd en het belang van de strijdende arbeiders opgeofferd aan de belangen van de partij. Dat dit alles remmend moet werken op de verwezenlijking van het socialisme, is begrijpelijk. Hun streven is, zoals we reeds zeiden, het vestigen van de macht van de partij. Bij hen gaat het productie-apparaat niet over op de arbeiders, doch op de staat, die in de plaats van de particuliere ondernemer optreedt als werkgever en de loonslavernij van de arbeiders bestendigt. Zelfs al brengt dat staatsocialisme voor de arbeiders enige of zelfs grote verbeteringen, met socialisme heeft dat niets te maken.

We weten wel, dat de staatsocialisten beweren, de arbeiders tot socialisme op

Grepen uit Reaire Literatuur

DE STENEN DOOLHOF.

Het hier volgend fragment is ontleend aan De Stenen Doolhof, Roman van David de Jong Jr. (Uitgave van A. A. M. Stols, Maastricht.) Het beschrijft een bijeenkomst van de A.J.C., na de eerste wereldoorlog, in de twintiger jaren, in een van de kamphuizen.

Een klein melodietje, ijel en vlug, sijlt door de heesters. Mandolinen rinkelen. Jonge, frisse stemmen zingen gezamenlijk een lied. Recht van houding, veerkrachtig, elastisch lopen knapen en meisjes. Rode, groene, blauwe en paarse blouses en cape's schitteren door de lanen. Het bos wijkt. Een heuvel. Graanvelden, wiegelend in de wind. Een dorp met rode, bakstenen huizen. De stoet marcheert. Het melodietje klimt de heuvel op. Daalt. Een vlag wappert lager, even boven de halmen uit. Een hoorn schalt. De zee blinkt blauw aan de kim. Ze baden aan het strand. Witte torsen blinken. De zon bakt de ruggen bruin.

De aarde ruikt naar zilt water, naar brem en kamperfoelie, naar hars en dennennaalden.

Blote voeten woelen het mulle zand om.

Op de heuvels, amphitatergewijs zijn ten knapen en meisjes. De maan staat roodkleurig aan de hemel als een navesinaasappel. Een regen verschietend sterren stort neer. Aan het wensen kon geen einde. Flamboyen. De wind ruist aan het linnen van de tenten.

De leider spreekt. Scherp tekent zijn figuur zich af tegen de nachtelijke hemel.

„Wij willen doelbewust kweken die a gemene geestegesteldheid onder het a beidersgeslacht van de naaste toekomst nodig voor het welslagen van de groe belachelijk maken. Red. Sp.) van de mensheidbevrijdende taak, waarvoor e moderne arbeidersbeweging zich geging..... Geen eigenwijze Marx-plaatst ziet.” (citaat, ontleend aan e brochure van K. Vorrink, Doel en wez van de Arbeiders-Jeugdbeweging.)

Een verbeeldingsspel. Schimmen klim men de heuvels op. Vedel, gitaar en fl et alle verdome kleinburgerlijkheid... prevelen simpele liedjes. Pastorale, ne an bedwongen hartstocht.

Dan stormt men naar de tenten. E vuur vlamt hoog op.

Een troep gaat met lantaarns de na misgunnen..... Maar we willen

Op de heuvels zitten de leiders.

—o—

Henk de Haan is blijven zitten. Droerig staart hij voor zich uit. Wat een fijne dag. Wat een fijne nacht..... Hij hoort de stemmen van de leiders

ak bij.

„Zo kort geleden nog..... Met een aak het roer om..... Tegen laster, verachtmaking en vooral het ridiculiseren

partijleiding in..... Een nieuwe jeugdbeweging..... Geen eigenwijze Marx-plaatst ziet..... Met een en brochure vreters meer..... Maar

gen cultuur..... Karakters opgebouwd de grond op..... Konsekwente breuk

et alle verdome kleinburgerlijkheid... Een andere stem. Doordringend, hees

bedwongen hartstocht.

„Zal dit ooit genoeg zijn?..... Ik ben bang voor jullie afschuwelijk optimis-

..... Wie zou de jeugd zijn genoëns misgunnen..... Maar we willen

toch ook socialisten zijn..... revolutionairen..... Strijders..... Voor de winst van één dag, verbranden we de oogst van de toekomst.....

„We zullen de grondslagen leggen voor een andere maatschappij.....

„Het is TE mooi. Er is geen moed voor nodig aan poëtische verbeeldingskracht toe te geven.....

„Je moet vertrouwen hebben in de leiding.....

„Hoevelen deden dat niet in negentien veertien.....

Henk luistert nog even. Iets in de scherpe stem van de jonge leider veront-rust hem.

1914? Dat was de oorlog!

Maar daar zijn we toch allemaal te-gen!.....

Uit de duisternis klinken jonge, zangerige stemmen. Henk kan het niet langer uithouden. Hij snelt met een sprong de heuvel af.

Vleermuizen zwenken rond de tenten. Bijna geruisloos wiekt een uil voorbij. Sombor staan de dennen.

Als legioenen van onbewegelijke soldaten in veldgrijs,

SEXUALITEIT EN MAATSCHAPPIJ

De opvattingen en conclusies in mijn artikel „Sexualiteit en Maatschappij“ blijken zelfs Spartacus, tenminste de redactie van Spartacus, wat te kras. In een onderschrift zegt zij namelijk, dat de economische verhoudingen de mensen in een communistische maatschappij niet tot een dergelijke daad zullen drijven.

Ik heb dat woord daad gespatieerd omdat uit het gebruik van dit woord blijkt dat bij de redactie zekere gevoelens gekwetst worden wanneer men de abortus provocatus beschouwt als een operatief ingrijpen, dat gelijk gesteld kan worden met het verwijderen van b.v. een blinde darm. De redactie zou dit laatste zeker niet als een „dergelijke daad“ kwalificeren, een bewijs, dat zij het als iets geheel anders beschouwt, als iets afkeurenswaardigs. Wat is echter het verschil?

Voor de redactie van Spartacus kan het verschil alleen hierin bestaan dat zij net als de R.K. kerk meent, dat het het doden van nieuw leven is, het doden van een menselijke. En hier staan wij voor de vraag: waar begint het leven, wat is leven? Ontaan van alle valse romantiek, die slechts politieke partij of klasse-belangen moet dienen is een bevruchte kiemcel niets meer dan een bevruchte kiemcel, de mogelijkheid tot toekomstig leven. Hij heeft geen eigen beweging of kenvermogen en wekt bij het vernietigen geen emoties van medelijden op, zoals b.v. bij het doden van een dier. Klampt men zich nog vast aan: „de mogelijkheid tot toekomstig leven“, dan is een mannelijke of vrouwelijke zaadcel dit ook

en het gebruik van voorbehoedsmiddelen even verwerpelijk als de abortus provocatus.

Een andere kwestie is natuurlijk dat het een moeder, die graag een kind heeft, pijnlijk teleur stelt in haar verwachtingen, wanneer zij door economische nood van het moederschap verstoken moet blijven. Dat het echter uitsluitend economische nood is, die er de vrouw van weerhoudt het moederschap te aanvaarden is onjuist. Er zijn zeer veel vrouwen, die zich best de weelde van kinderen kunnen veroorloven, maar voor wie het nu eenmaal geen weelde is. Zo zijn er ook vrouwen en zelfs mannen voor wie de geslachtelijke handeling niets betekent. Het gaat hier echter om de vrouw en van deze kan gezegd worden dat het verlangen naar kinderen geen gelijke tred houdt met de behoefte aan geslachtelijk verkeer. Sommige vrouwen hebben een zeer sterk ontwikkeld libido en een zwak moederinstinct, terwijl weer bij anderen het verlangen naar kinderen zeer sterk doch de geslachtelijke omgang van geringe betekenis is. Het is tot nu onvermijdelijk, dat deze laatste zich de coitus moeten getroosten, doch vrouwen, die hem node kunnen ontberen doch geen kinderen willen baren zullen zich in hun rechten over hun eigen lichaam zien aangetast wanneer of door moraal of door wet het verwijderen der kiemcel verboden wordt.

Men moet toch niet denken dat driften en emoties, die ouder zijn dan de mens zelf, die hem reeds hebben beheerst toen hij nog als dier op deze aardbol vertoefde zich in een communis-

tische samenleving door de economische omstandigheden zullen wijzigen. Economische en klassen-noodzaak hebben de mens gedwongen tot een leven, dat niet in overeenstemming was met zijn seksuele behoeften. Onbegrepen wordt de geslachtsdrift van een bron van genot tot een bron van leed. Ik heb reeds in mijn vorig artikel uiteengezet welke maatschappelijke oorzaken er waren die een wetenschappelijk onderzoek van de sexualiteit in de weg stonden. Slechts het verdwijnen van deze oorzaken kan een onbevangen onderzoek mogelijk maken en de geslachtsdrift van een bron van leed tot een bron van genot en vreugde maken.

Onderschrift redactie.

1) De schrijver heeft door deze spatiering de nadruk anders gelegd, dan de redactie beoogde, vooral omdat hij daarbij stelde, dat zij dus blijk gaf abortus provocatus af te keuren. Het was echter de bedoeling (ook al is dit in het onderschrift, dat in der haast moest worden opgesteld, niet tot zijn recht gekomen) op 2 punten de aandacht te vestigen: a. Dat de mensen in een communistische maatschappij niet door economische nood gedreven zouden worden tot de abortus provocatus; en b. hetgeen daarop direct aansluit, dat de abortus provocatus in het communisme door velen individueel niet meer zal worden „begeerd“. Hoeveel zijn er nu niet, bij wie de begeerte naar een kind wel bestaat, maar wier economische toestand de „begeerte“ opwekt, om toch het dreigende economische „noodlot“, de zorg voor een kind, af te wenden. Het komt ons bovendien voor, dat in een groot aantal gevallen de abortus provocatus fysiek en psychisch voor de vrouw stroomissen en moeilijkheden kan opwekken, mogelijkheden, die men vóór af ernstig dient te overwegen en o.i. niet kan bagatelliseren.

Daarom wilden wij de aandacht aan propaganda voor de „daad“, op dit punt, toch in elk geval voorkomen, ook al erkennen wij ieders individueel recht.

Nam U kennis van het ernstig woord in ons vorige nummer?

Zendt U bijdragen aan
Uitgeverij De Vlam of aan
Jac. Rijpkema, den Haag
Stortenbekerstraat 7

Een voor twee!

Hiermede verklaar ik mij bereid voor een kwartaal een extra-abonnement voor mijn rekening te nemen voor de hieronder vermelde proef-abonné.

Naam

Adres

Woonplaats

Heden heb ik het verschuldigde bedrag f 1.50 overgemaakt op Uw postrekening
Uitgeverij De Vlam, nummer 168797, adres Postbus 7046 Amsterdam Z.d.

Abonné

Woonplaats

Adres

Abonnees, neemt allen aan deze actie deel.

21 MEI 1949

PRIJS 12 CENT

9e Jaargang No 21

SPARTACUS

WEEKBLAD VAN DE COMMUNISTENBOND „SPARTACUS“

Redacteur
R. HULSMAN

Proletariërs aller landen, verenigt U!

Red. en Adm.:
postbus 7046 te Amsterdam-Zuid II.
Ab. p. kw. f 1.50 bij vooruitbet. Uitg.
„De Vlam“, postgiro 168797 te A'dam

DE WEG TERUG!

Het is meer dan een maand geleden, dat wij schreven over het avontuur, dat de Nederlandse regering tegen de Kerstdagen van 1948 begon, door opnieuw oorlog te ontketen tussen Nederland en de Republiek. Begin April daarop, werd het duidelijk, dat, terwijl het guerilla-verzet van de republikeinse troepen krachtig voortging, de Nederlandse regering voor de druk van de andere landen wijken moest. Die druk werd op verschillende wijzen uitgeoefend.

Die vond plaats in de Veiligheidsraad, hoe schoorvoetend dan ook en men mag daarbij zeker niet voorbij zien, dat al zijn beslissingen evenzeer uitvloeijsels zijn van de imperialistische belangen van de aangesloten kapitalistische landen. Maar in elk geval kwam de kapitalistische Nederlandse regering door deze vrijwel algemene veroordeling, in een buitengewoon onaangename geïsoleerde positie te verkeren. Een zekere economische druk werd uitgeoefend, doordat de Amerikaanse E.C.A.-commissie verdere credieten voor herstel van Indonesië aan de aldaar optredende Nederlandse bewindvoerders weigerde. De Aziatische landen verklaarden zich solidair met de republiek. Praktisch bleef er geen vliegvel in Azië voor Nederlandse vliegtuigen open. Toen op 28 Januari j.l. de Veiligheidsraad een resolutie aanvaardde, waarin „verzocht“ werd: 1e. de militaire operaties af te breken; 2e. direct en onvoorwaardelijk alle politieke gevangenen vrij te laten en de terugkeer van de officiële regeringspersonen van de republiek naar Djokja te vergemakkelijken, opdat zij in deze stad hun functies zouden kunnen uitoefenen; en de Commissie voor Goede Diensten in een nieuwe benaming verder gaande opdrachten kreeg, die ingrepen in de steeds door Nederland voorop gestelde soevereine rechten; was het reeds duidelijk, dat de Nederlandse regering zich in een buitengewoon precaire situatie had begeven. Haar pogingen zich daaruit te bevrijden, door het voorstel te doen, dat Nederland de federale staten van Indonesië en een aantal republikeinen in Den Haag op een ronde-tafel-conferentie op 12 Maart bijeen zouden komen onder aanwezigheid

van de Commissie, om plannen te bespreken tot oplossing van de moeilijkheden, mislukten.

Noch de z.g. deelstaten, noch de republiek waren bereid deze z.g. onvoorwaardelijke uitnodiging te aanvaarden. Er werden teveel voorwaarden door Nederland gesteld. Zo mislukten deze plannen in zoverre, dat, wederom onder druk van de Veiligheidsraad, eerst te Batavia een vóór-conferentie zou plaats hebben. Die conferentie is intussen juist achter de rug. Op 7 Mei berichtte de pers, dat overeenstemming was bereikt. De Nederlandse regering verklaart zich bereid: tot onmiddellijke stopzetting van de militaire operaties; vrijlating van alle politieke gevangenen; en niet meer over te gaan tot vestiging en erkenning van deelstaten, enz. in het gebied, dat vóór 19 December onder republikeins gezag had gestaan. Zij zal er van uitgaan, dat de republiek niet een deelstaat maar een staat zal zijn in de komende Verenigde Staten van Indonesië. Zij gaat er verder mede accoord, dat het republikeins gezag direct wordt hersteld in de residentie Djokjakarta; en dat in het overige vroeger republikeins gebied alle republikeinse ambtenaren in functie blijven.

Tenslotte kwam nog, en dus vóór de eigenlijke ronde-tafel-conferentie is gehouden, vast te staan, dat het komende voorlopige vertegenwoordigende lichaam van de Verenigde Staten van Indonesië voor een derde deel zal bestaan uit vertegenwoordigers van de republiek. Wanneer men er nu nog rekening mede houdt, dat ook de deelstaten straks republikeinen kunnen afvaardigen, dan wordt het duidelijk, welk een grote invloed de republikeinen in dat komende parlement zullen uitoefenen.

Ziedaar, de weg terug, na amper vier maanden oorlog. Men behoeft waarachtig geen socialist te zijn, om zich af te vragen, of dit resultaat de duizenden doden waard is. En we zien dan nog af van de vele miljoenen gulden, die dit avontuur heeft gekost. Het is duidelijk, de kolonialistische politiek van K.V.P. en P.v.d.A.,

van Romme en Drees, is gebroken. En zeker moet diepe schaamte allen vervullen, die deze z.g. socialistische partij aan de regeringstafel hebben gebracht. Men kan dan de kwestie van klassenpolitiek nog gerust terzijde laten. Met zuiver burgerlijke maatstaven gemeten is een partij, die zó slecht de internationale politieke kaart kent, absoluut veroordeeld. Wij kennen in dit verband, wat Nederland betreft, maar één voorbeeld van vergelijking, n.l. de houding van de autocratische vorst Willem I, in de periode van 1830 tot '39, toen hij weigerde de afscheiding van België te aanvaarden en door een groot staand leger het land aan de rand van de financiële afgrond voerde.

Van klasse-standpunt bekeken, kan alleen het antwoord zijn: wat doen socialistten ook in een regering van een kapitalistische staat? En daarmee is elke z.g. socialistische partij die streeft naar partij-invloed in publieke organen, als arbeidersbeweging veroordeeld.

—o—

Maar ook daar zijn wij als arbeiders niet mee klaar. Wij dragen allen mede schuld, voor zover we niet werkzaam zijn, om de Nederlandse arbeidersklasse de weg te leren kennen, die voert naar welvaart en vrede. Die weg kan de klasse alleen en zelfstandig inslaan. Het is de weg van eigen machtsvorming van de bedrijven uit. Wanneer de arbeiders die weg gaan, wanneer zij strijden tegen elke vorm van uitbuiting, uitbuiting van henzelf en van de volken in de oud-koloniale gebieden, dan treedt in de plaats van het nationale belang, van de nationale staat, van de nationale partij, het belang van alle onderworpenen. Dan zullen zij de strijd aanbinden tegen het voortdurend slechter worden van eigen levenspositie en zij zullen zich daarbij verbonden weten met die andere uitbuiters in het Verre Oosten, die straks boven zich zullen zien de nieuwe machthebbers, die zich ondanks de tijdelijke tegenstelling met de Nederlandse imperialisten, reeds opmaken om door middel van hun staat nieuwe knechting toe te passen.